

Nagykátá, 1919. április 18.–Budapest, 1985. szeptember 15.

Apja üzemi munkás volt. Fia két polgárit végzett, majd 1934-től 1938-ig szövőgyári fonómunkás illetve kézbesítő volt. 1940 és 1944 között kisebb megszakításokkal katonai szolgálatot teljesített. 1944-ben rövid ideig gyári munkás volt, a KÖZÉRT-ben kisegítő volt, majd csoportvezető. 1945-ben belépett a Magyar Kommunista Pártba, majd átigazolták az MDP-be. 1948. novembertől a Belügyminisztériumban dolgozott, tiszti tanfolyamra járt, a személyzeti, majd az ellenőrzési osztály vezetőjévé nevezték ki. 1950. augusztus végétől, a Bírói és Ügyészi Akadémia elvégzése után az Igazságügy-minisztérium előadója, majd főelőadója volt. 1952. február 2-án kinevezték az igazságügy-miniszter helyettesévé. 1953. július 4. és 1955. augusztus 4. között a Magyar Népköztársaság legfőbb ügyésze volt. Ekkor leváltották, később az édesiparban volt jogász, majd vállalati igazgató.